

1841 21/8 17: 1. Beh. af F. t. L. om Godtgørelse i Anledn. af de vanskelige Tilførselsforhold m. m. 1842

hvis det er rigtigt, at de befinder sig i russiske Banker, Genstand for en Forrentning til Rublernes Paalydende, og dette, formoder jeg, forbliver ogsaa i Rusland, saaledes at det samlede Udbytte af Transaktionen jo en Gang endelig maa opgøres, naar man finder, at Tidspunktet er egnet dertil. Jeg tror at erindre, at jeg overfor dette høje Tings Finansudvalg, den Gang der var Tale om Afhændelsen af Rubler, nævnedes, at jeg troede, Finansministeriet vilde være stemt for foreløbig ikke at afhænde dem; og der var flere Udtalelser i Finansudvalget, som gik i samme Retning, at det neppe vilde være hensigtsmæssigt.

Ole Hansen: Da jeg før fremsatte den Udtalelse, at efter min Opfattelse hvilede det foreliggende Lovforslag paa den Erkendelse, at der var handlet forkert overfor Landbruget, var det ikke min Hensigt med denne Udtalelse at rette nogen Bebrejdelse eller Anke imod den højtærede Indenrigsminister, idet jeg skal være villig til at indrømme, at vi ved mange af de Afgørelser, som det har været nødvendigt at træffe i de sidste 3 Aar, selvfølgelig har manglet Erfaring og som Følge deraf ogsaa har været udelukkede fra at bygge paa det solide Grundlag, som det kunde være ønskeligt at bygge paa. Det har ikke været min Hensigt at rette nogen Bebrejdelse hverken mod Ministeren eller mod Medlemmer af andre Partier for den Stilling, som de har indtaget overfor disse Spørgsmaal. Jeg fremhævede det kun for at vise, at vi nu fra alle Sider var enige herom, og det betragter jeg virkelig som noget godt, at vi ogsaa kan erkende det. Og den højtærede Minister erkendte jo dette, at der var taget fejl; at han saa ved sine Udtalelser søger at mildne saa meget, som det overhovedet er muligt, paa de Afgørelser, som han har taget, og de Foranstaltninger, som er truffet, ja, det er jo ganske naturligt, og jeg skal derfor ikke opholde mig videre derved.

Derimod maa jeg sige et Par Ord i Anledning af det Svar, som jeg fik af den højtærede Minister paa den af mig fremsatte Forespørgsel. Og derom vil jeg straks sige, at Ministerens Svar tilfredsstiller mig ikke, og det forekommer mig, at Ministeren slet ikke har Ret i dette, at han har holdt

det Løfte, som han gav her i Tinget i November 1914. Løftet, Aftalerne, som det drejede sig om, gik jo den Gang ud paa, at Landmændene skulde have Lov til at anvende 3 pCt. af deres Avl, uden at de havde andre at spørge derom, hverken den ene eller den anden; og kun den ene Betingelse var til Stede, at disse 3 pCt. maatte ikke være Korn, som egnede sig til Brødkorn. Det var den eneste Betingelse, der var. Denne Afgørelse, denne Aftale, dette Løfte var blevet givet i Udvalget, og det blev givet under Forhandlingen her i Landstinget. Nu siger den højtærede Minister: Ja, men saa en Tid efter blev disse 3 pCt. sat op til 10 pCt. Og det er jo rigtigt, det skal jeg ikke gøre nogen som helst Indvending imod. Men det, som jeg har at gøre Indvending imod, er, at da den højtærede Minister saa forlod de 10 pCt., slog han ogsaa en Streg over de 3 pCt., som, efter hvad han havde lovet her under Forhandlingerne, skulde være fri til Forbrug. Hvis Ministeren den Gang var gaaet tilbage til de 3 pCt., som han havde lovet, havde vi været fri for mange af disse meget ubehagelige Sager, som vi fik omkring i Landet. Jeg skal selvfølgelig ikke komme nærmere ind paa at omtale dette Spørgsmaal nu; men vi ved jo, at ved denne Jagt paa Landmænd, som blev iværksat, maatte ikke saa ganske faa af dem bøde, fordi de havde overtraadt, eller, rettere sagt, de havde ikke overtraadt Bestemmelserne, men havde fulgt den Bestemmelse, som var gældende mellem Ministeren og Tinget her, og havde brugt Opfejning og Smaasød, som ikke egnede sig til Brødkorn. Det blev de tiltalt for og mulkeret for. Det vilde vi have kunnet undgaa i mange Tilfælde, for saa vidt Ministeren havde holdt sig den Aftale efterrettelig, som blev truffet her i Tinget. Det er det, jeg beklager, og jeg kan ikke erkende, at Ministeren har haft Ret til at gaa bort fra den Aftale, som blev truffet under de Forhandlinger, som jeg her har omtalt. Men nu er vi jo kommet ind i nogenlunde rolige Forhold igen, hvad dette Spørgsmaal angaar. Jeg vilde dog have tænkt, at det havde været lige saa rigtigt, om den højtærede Minister havde sagt: Ja, her har jeg jo ogsaa handlet lidt forkert. Saa tror jeg, at han var kommet i Overensstemmelse med det rette.